KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1218/2005

(2005. gada 28. jūlijs),

ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, kā piemērot Padomes Regulā (EK) Nr. 1182/2005 paredzēto importa tarifu kvotu Šveices izcelsmes dzīviem liellopiem, kuru svars pārsniedz 160 kg

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju ([1]) un jo īpaši tās 32. pantu,

tā kā:

(1) Padomes Regulā (EK) Nr. 1182/2005 (2005. gada 18. jūlijs), ar ko pieņem autonomus un pārejas posma pasākumus, lai atvērtu Kopienas tarifu kvotu Šveices izcelsmes dzīvu liellopu importam ([2]) paredzēts atvērt Kopienas beznodokļu autonomu un pārejas posma tarifu kvotu laikposmam no dienas, kad stājas spēkā minētā regula, līdz 2005. gada 31. decembrim, lai importētu 2 300 jebkurus dzīvus Šveices izcelsmes liellopus, kas sver vairāk nekā 160 kg.

(2) Ņemot vērā attiecīgos produktus, minētās tarifu kvotu piešķiršanai ir lietderīgi piemērot vienlaicīgas pārbaudes metodi, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1254/1999 32. panta 2. punkta otrajā ievilkumā.

(3) Lai varētu pretendēt uz šo tarifu kvotu piemērošanu, dzīviem liellopiem jābūt Šveices izcelsmei atbilstoši noteikumiem, kas paredzēti 4. pantā Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolīgumam par lauksaimniecības produktu tirdzniecību ([3]) (še turpmāk – "nolīgums").

(4) Lai nepieļautu spekulāciju, kvotas daudzumus jāļauj izmantot tiem uzņēmējiem, kuri spēj apliecināt, ka tie patiesi ievērojamā apjomā nodarbojas ar tirdzniecību ar trešām valstīm. Ievērojot to, kā arī efektīvas pārvaldības nodrošināšanai jāpieprasa, lai attiecīgie tirgotāji laikposmā no 2004. gada 1. maija līdz 2005. gada 30. aprīlim būtu importējuši vismaz 50 dzīvniekus, jo sūtījumu, kurā ir 50 dzīvnieku, var uzskatīt par parastu kravu. Pieredze liecina, ka viena sūtījuma pirkums ir obligāta prasība, lai darījumu varētu uzskatīt par īstu un pamatotu

(5) Ja šādi kritēriji ir jāpārbauda, pieteikumi jāiesniedz dalībvalstī, kurā importētājs iekļauts PVN maksātāju reģistrā.

(6) Lai nepieļautu spekulāciju, kvotas izmantošana jāliedz arī importētājiem, kuri 2005. gada 1. janvārī vairs nenodarbojās ar dzīvu liellopu tirdzniecību. Turklāt jānosaka nodrošinājums ievešanas tiesībām, ievešanas atļaujas nedrīkst nodot citiem, kā arī ievešanas atļaujas tirgotājiem jāizsniedz tikai par tiem daudzumiem, par kuriem ir piešķirtas ievešanas tiesības.

(7) Lai panāktu vienlīdzīgāku piekļuvi kvotai, vienlaikus nodrošinot komerciāli atbilstīgu dzīvnieku skaitu vienā pieteikumā, katrā pieteikumā jānosaka maksimālais un minimālais dzīvnieku skaits.

(8) Jānosaka, ka ievešanas tiesības piešķir pēc nogaidīšanas perioda, un vajadzības gadījumā, piemērojot fiksētu procentuālo samazinājumu.

(9) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 29. panta 1. punktu režīms jāpārvalda, izmantojot ievešanas atļaujas. Tādēļ jāparedz noteikumi par pieteikumu iesniegšanu un par informāciju, kas jāsniedz par pieteikumiem un atļaujām, vajadzības gadījumā ar dažiem noteikumiem papildinot Komisijas 2000. gada 9. jūnija Regulu (EK) Nr. 1291/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem ([4]), un Komisijas 1995. gada 26. jūnija Regulu (EK) Nr. 1445/95 par importa un eksporta licenču piemērošanas noteikumiem liellopu gaļas nozarē un par Regulas (EEK) Nr. 2377/80 atcelšanu ([5]), vai atkāpjoties no dažiem noteikumiem minētajās regulās.

([1]) OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.).
([2]) OV L 190, 22.7.2005., 1. lpp.
([3]) OV L 114, 30.4.2002., 132. lpp.
([4]) OV L 152, 24.6.2000., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1741/2004 (OV L 311, 8.10.2004., 17. lpp.).
([5]) OV L 143, 27.6.1995., 35. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1118/2004 (OV L 217, 17.6.2004., 10. lpp.).

(10) Lai uzņēmējiem būtu obligāti jāiesniedz ievešanas atļaujas pieteikumi par visām piešķirtajām ievešanas tiesībām, jānosaka, ka šis pieteikums ir galvenā prasība attiecībā uz ievešanas tiesību nodrošinājumu atbilstoši Komisijas 1985. gada 22. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2220/85, ar ko nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus garantijas ķīlu sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem ([1]).

(11) Pieredze liecina, ka pienācīgai kvotas pārvaldībai arī jānosaka, ka licences īpašnieks ir faktiskais importētājs. Tādēļ šādam importētājam aktīvi jāpiedalās attiecīgo dzīvnieku iepirkšanā, pārvadāšanā un importēšanā. Tādējādi galvenajai prasībai attiecībā uz atļaujas drošību jābūt šādu darbību pierādījuma uzrādīšanai.

(12) Lai nodrošinātu stingru atbilstoši kvotai importēto dzīvnieku statistikas kontroli, nepiemēro pielaidi, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1291/2000 8. panta 4. punktā.

(13) Lai nodrošinātu šīs kvotas sekmīgu pārvaldību, jāparedz, ka šo regulu piemēro no dienas, kad stājas spēkā Regula (EK) Nr. 1182/2005.

(14) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Liellopu un teļa gaļas pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Laikposmam no šīs regulas spēkā stāšanās dienas līdz 2005. gada 31. decembrim atver Kopienas beznodokļu autonomu un pārejas posma tarifu kvotu, lai importētu 2 300 jebkurus Šveices izcelsmes dzīvus liellopus, kas sver vairāk nekā 160 kg un atbilst KN kodiem 0102 90 41, 0102 90 49, 0102 90 51, 0102 90 59, 0102 90 61, 0102 90 69, 0102 90 71 vai 0102 90 79.

Šīs tarifu kvotas kārtas numurs ir 09.4203.

2. Produktiem, kas minēti 1. punktā, ir piemērojami nolīguma 4. pantā paredzētie izcelsmes noteikumi.

2. pants

1. Lai pieteikumu iesniedzēji būtu tiesīgi izmantot 1. pantā paredzēto kvotu, viņiem jābūt fiziskām vai juridiskām personām un, iesniedzot pieteikumu, jāapliecina attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ka laikā no 2004. gada 1. maija līdz 2005. gada 30. aprīlim viņi ir importējuši vismaz 50 dzīvniekus ar KN kodu 0102 10 un 0102 90.

Pieteikuma iesniedzējiem jābūt reģistrētiem attiecīgās valsts PVN maksātāju reģistrā.

2. Kā ievešanas apliecinājumu iesniedz vienīgi muitas dokumentu par laišanu brīvā apgrozībā, kuru attiecīgi vizē muitas iestādes un kurā iekļauta norāde par attiecīgo pieteikuma iesniedzēju.

Dalībvalstis var pieņemt šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu kopijas, kuras atbilstīgi apstiprinātas kompetentajā iestādē. Ja pieņem šādas kopijas, par to norāda dalībvalsts paziņojumā, kas minēts 3. panta 5. punktā un ko sagatavo par katru attiecīgo pieteikuma iesniedzēju.

3. Uzņēmēji, kuri 2005. gada 1. janvārī ir pārtraukuši tirdzniecību ar trešām valstīm liellopu un teļa gaļas nozarē, nevar pretendēt uz kvotas piešķiršanu.

4. Uzņēmums, kas izveidots, apvienojoties uzņēmumiem, kuriem katram ir bāzes ievedums, kas atbilst 1. punktā minētajam minimālajam daudzumam, par pamatu iesniegumam var izmantot minētos bāzes ievedumus.

3. pants

1. Ievešanas tiesību pieteikumus var iesniegt tikai tajā dalībvalstī, kurā pieteikuma iesniedzējs ir reģistrēts kā PVN maksātājs.

2. Ievešanas tiesību pieteikumam jāattiecas vismaz uz 50 dzīvniekiem, un tas nedrīkst attiekties uz vairāk nekā 5 % no pieejamā daudzuma.

Ja pieteikumi pārsniedz pirmajā daļā minēto daudzumu, pārpalikumu neņem vērā.

3. Ievešanas tiesību pieteikumus iesniedz līdz 13:00 pēc Briseles laika desmitajā darba dienā no šīs regulas publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Pieteikumu iesniedzēji drīkst iesniegt ne vairāk kā vienu pieteikumu attiecībā uz kvotu, kas minēta 1. panta 1. punktā. Ja viens un tas pats pieteikumu iesniedzējs iesniedz vairāk nekā vienu pieteikumu, visus šā pieteikumu iesniedzēja pieteikumus noraida.

([1]) OV L 205, 3.8.1985., 5. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 673/2004 (OV L 105, 14.4.2004., 17. lpp.).

5. Pārbaudījušas iesniegtos dokumentus, dalībvalstis vēlākais līdz desmitajai darba dienai pēc pieteikumu iesniegšanas termiņa nosūta Komisijai sarakstu, kurā norāda pieteikumu iesniedzējus, to adreses, kā arī pieteikumā norādītos daudzumus.

Paziņojumus, tostarp nulles paziņojumus, nosūta pa faksu vai e-pastu, izmantojot I pielikumā iekļauto paraugu, ja pieteikumi faktiski ir iesniegti.

4. pants

1. Pēc 3. panta 5. punktā minētā paziņojuma nosūtīšanas Komisija cik vien drīz iespējams nolemj, kādā mērā pieteikumu prasības var izpildīt.

2. Ja daudzumi, uz kuriem attiecas 3. pantā minētie pieteikumi, pārsniedz pieejamos daudzumus, Komisija nosaka vienotu samazinājuma koeficientu, kas piemērojams pieteikumā norādītajiem daudzumiem.

Ja, izmantojot pirmajā daļā minēto samazinājuma koeficientu, iegūst skaitli, kas mazāks par 50 dzīvniekiem uz vienu pieteikumu, attiecīgās dalībvalstis pieejamo daudzumu nosaka, izlozējot ievešanas tiesības, kuras katra attiecas uz 50 dzīvniekiem. Ja atlikušo dzīvnieku skaits ir mazāks par 50, par šo daudzumu piešķir vienas ievešanas tiesības.

5. pants

1. Ievešanas tiesību nodrošinājums ir EUR 3 par dzīvnieku. Tas jāiemaksā kompetentajai iestādei, iesniedzot ievešanas tiesību pieteikumu.

2. Ievešanas atļaujas pieteikumi jāiesniedz par piešķirto daudzumu. Minētais pienākums ir obligāta prasība Regulas (EEK) Nr. 2220/85 20. panta 2. punkta nozīmē.

3. Ja 4. panta 2. punktā minētā samazinājuma koeficienta piemērošanas rezultātā tiek piešķirtas tiesības veikt ievešanu mazākā apjomā, nekā bija prasīts pieteikumā, iesniegtais nodrošinājums nekavējoties tiek proporcionāli atmaksāts.

6. pants

1. Ievedot piešķirtos daudzumus, uzrāda vienu vai vairākas ievešanas atļaujas.

2. Atļaujas pieteikumus drīkst iesniegt tikai tajā dalībvalstī, kurā pieteikumu iesniedzējs ir pieteicies uz ievešanas tiesībām un saņēmis tās saskaņā ar šo kvotu.

Katras ievešanas atļaujas izsniegšana nozīmē attiecīgu iegūto ievešanas tiesību samazinājumu.

3. Ievešanas atļaujas izsniedz, pamatojoties uz pieteikumu, ko savā vārdā iesniedzis uzņēmējs, kam piešķirtas ievešanas tiesības.

4. Ievešanas atļauju pieteikumos un atļaujās norāda šādas ziņas:

a) 8. ailē – izcelsmes valsti;

b) 16. ailē – vienu vai vairākus no šādiem KN kodiem:

0102 90 41, 0102 90 49, 0102 90 51, 0102 90 59, 0102 90 61, 0102 90 69, 0102 90 71 vai 0102 90 79;

c) 20. ailē – kvotas kārtas numuru (09.4203.) un vismaz vienu no II pielikumā minētajiem ierakstiem.

Atļaujas uzliek par pienākumu ievest no 8. ailē norādītās valsts.

7. pants

1. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1291/2000 9. panta 1. punkta, ievešanas atļaujas, ko izdod saskaņā ar šo regulu, nevar nodot citiem, un ar tām piešķir tiesības atbilstoši tarifu kvotām tikai tad, ja tās ir izsniegtas ar to pašu vārdu, uzvārdu un adresi, kas norādīta kā saņēmējs laišanai brīvā apgrozībā paredzētajā muitas deklarācijā, kas tām ir pievienota.

2. Ievešanas atļaujas nav derīgas pēc 2005. gada 31. decembra.

3. Ievešanas atļaujas nodrošinājums ir EUR 20 par dzīvnieku, un pieteikuma iesniedzējs to iemaksā, iesniedzot atļaujas pieteikumu.

4. Izsniegtās atļaujas ir derīgas visā Kopienā.

5. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1291/2000 50. panta 1. punktu pilnu kopējo muitas tarifu, kas attiecīgi piemērojams dienā, kad tiek pieņemta muitas deklarācija laišanai brīvā apgrozībā, iekasē par visiem ievestajiem daudzumiem, kas pārsniedz ievešanas atļaujā norādītos.

6. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1291/2000 III sadaļas 4. iedaļas noteikumiem, nodrošinājumu atmaksā tikai tad, kad ir iesniegts apliecinājums, ka atļaujas īpašnieks ir komerciāli un loģistiski atbildīgs par attiecīgo dzīvnieku iepirkšanu, pārvadāšanu un muitošanu laišanai brīvā apgrozībā. Šādā apliecinājumā ir vismaz:

a) faktūrrēķina oriģināls vai apstiprināta kopija, ko atļaujas īpašniekam izsniedzis pārdevējs vai tā pārstāvis, abi reģistrēti trešā valstī, kas ir eksportētājvalsts, kā arī pierādījums maksājumam, ko veicis atļaujas īpašnieks, vai neatsaucams akreditīvs, ko atļaujas īpašnieks atvēris par labu pārdevējam;

b) pārvadājuma dokuments, kas par attiecīgajiem dzīvniekiem izsniegts uz atļaujas īpašnieka vārda;

c) apliecinājums, ka preces ir deklarētas laišanai brīvā apgrozībā, kurā norādīts atļaujas īpašnieka, kas vienlaikus ir arī saņēmējs, vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese.

8. pants

Regulu (EK) Nr. 1291/2000 un (EK) Nr. 1445/95 piemēro atbilstoši šai regulai.

9. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no dienas, kad stājas spēkā Regula (EK) Nr. 1182/2005.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 28. jūlijā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

I PIELIKUMS

EK fakss: (32 2) 292 17 34

E-pasts: AGRI-IMP-BOVINE@cec.eu.int

Regulas (EK) Nr. 1218/2005 piemērošana

Kārtas Nr.: 09.4203

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA — LAUKSAIMNIECĪBAS ĢENERĀLDIREKTORĀTA 2. DIREKTORĀTS – TIRGUS PASĀKUMU ĪSTENOŠANA

IEVEŠANAS TIESĪBU PIETEIKUMS

Datums: ..... Kvotas periods: .....

Dalībvalsts: .....

Pieteikuma iesniedzēja numurs [1] [2]	Pieteikuma iesniedzējs (vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese)	Daudzums (dzīvnieki)
	Kopā	

Dalībvalsts: ..... Fakss.: .....

Tālr.: .....

E-pasts: .....

[1] Nepārtraukta numerācija.

[2] Atzīmēt ar zvaigznīti, ja pieteikums ir sagatavots saskaņā ar 2. panta 2. punkta otro daļu.

II PIELIKUMS

Regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunktā minētie ieraksti

— *spāņu valodā:* Reglamento (CE) nº 1218/2005

— *čehu valodā:* Nařízení (ES) č. 1218/2005

— *dāņu valodā:* Forordning (EF) nr. 1218/2005

— *vācu valodā:* Verordnung (EG) Nr. 1218/2005

— *igauņu valodā:* Määrus (EÜ) nr 1218/2005

— *grieķu valodā:* Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1218/2005

— *angļu valodā:* Regulation (EC) No 1218/2005

— *franču valodā:* Règlement (CE) nº 1218/2005

— *itāliešu valodā:* Regolamento (CE) n. 1218/2005

— *latviešu valodā:* Regula (EK) Nr. 1218/2005

— *lietuviešu valodā:* Reglamentas (EB) Nr. 1218/2005

— *ungāru valodā:* 1218/2005/EK rendelet

— *holandiešu valodā:* Verordening (EG) nr. 1218/2005

— *poļu valodā:* Rozporządzenie (WE) nr 1218/2005

— *portugāļu valodā:* Regulamento (CE) n.º 1218/2005

— *slovāku valodā:* Nariadenie (ES) č. 1218/2005

— *slovēņu valodā:* Uredba (ES) št. 1218/2005

— *somu valodā:* Asetus (EY) N:o 1218/2005

— *zviedru valodā:* Förordning (EG) nr 1218/2005